

[Brixtofte.]

forslagets gennemførelse, men vi er indstillet på at behandle det sagligt i udvalget.

Glistrup (FP):

Siden 30. januar 1971 har man sat spørgsmålstegn ved, om vi overhovedet skal bevare indkomstskattesystemet. Det foreliggende lovforslag bekræfter på ny, at SF er det andet af tingets to partier, som virkelig gør andet end blot at snakke om, at det er dog forfærdeligt med dette indkomstskattesystem, og så eventuelt foreslå nogle smålapper og små nye særordninger, der kan gøre det hele mere besværligt, salig ihukommende den faldne regerings forslag om, at nu skal 4.000 kr. af den første eller sidste del af renteindtægten falde væk, eller hvad vi nu har oplevet af forskellige forsøg på at lave snurrepiberier på systemet.

Men socialistisk folkeparti råder altså både over den fornødne tekniske ekspertise og den fornødne vision — måske ikke samlet i samme person, men det gør ikke noget, hvis bare de samarbejder så godt — således at man derfra kommer med skattepolitiske udspil, som der virkelig er grund til at tage alvorligt.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at resultatet af de overvejelser, fremskridtspartiet har gjort sig vedrørende det emne, der her er oppe, nemlig hvad vi dog skal gøre med denne nu snart 72-årige indkomstskatteolding, så nogenlunde kan sammenfattes i et citat, som jeg skal tillade mig at gøre fra et bilag, vi for et lille års tid siden fik i skatte- og afgiftsudvalget. Det var bilag 36 dengang, og det hedder her følgende:

„En reform af indkomstbeskatningen er næppe mulig på det hidtidige grundlag. Man har simpelt hen ingen chance for at gennemføre en retfærdig skatteligning med det nuværende skattepres, og en ændring i skatteskalaen er derfor kun en skinløsning. Man må søge helt nye veje, som det her skitseres.

Al personlig indkomst- og formueskat afskaffes, hvorved befolkningens flertal slipper for ethvert mellemværende med skatte-

væsenet. Forskudsopgørelse, selvangivelse, trækort og slutopgørelse falder bort. For den enkelte borger er dette såvel en vigtig forenkling af forholdet til myndighederne som en klar forbedring af mulighederne for at overskue ens økonomiske situation. De penge, man tjener, er og forbliver ens egne. For det offentlige bliver den administrative forenkling betydelig.“

Det er jo betragtninger, som vi så ganske og aldeles kan dele, og de bærer som bekendt overskriften: Skattepolitisk oplæg fra socialistisk folkeparti. På det grundlag var det således, at vi havde håbet på, at når vi nu kom på den anden side af sommerferien, havde vi fået et skattepolitisk oplæg, der i hvert tilfælde kunne tage det udgangspunkt, at indkomstskatten totalt skulle afskaffes, og så får vi altså dette lovforslag i stedet, som behandles i dag.

Jeg tror man må sige, at de, der har stået og halet i frakkeskøderne på skatteeksperterne og på den visionære i SF, har gjort en dårlig gerning ved at forandre det oplæg, vi fik i sommer, til det forslag, vi behandler i dag.

Der er næppe nogen tvivl om, at indkomstskatten under alle omstændigheder står for fald, og det havde nok tjent socialistisk folkeparti med dets øvrige samfundsyn, der jo er så forskelligt fra fremskridtspartiets, bedst, om man havde fastholdt den erkendelse, så kunne man diskutere det alternativ, som socialistisk folkeparti samtidig fremlagde i form af virksomhedsskat. Men ved at fastholde indkomstskatten er jeg bange for, at socialistisk folkeparti ulykkeligtvis har begivet sig ud i den samme blindgade, som de andre politiske partier her i folketinget er tilhængere af.

Når man ser på forslaget, som det foreligger, må man erkende, at det er sikkert en god metode — og dér er jeg uenig med mine forgængere på talerstolen for socialdemokratiet og venstre — hvis man skal bevare indkomstskatten, at gøre som man her har gjort: lave en enkel lov, som er skrevet i et meget klart og tydeligt sprog, og som har